

تعمید روح القدس چیست؟

تعمید روح القدس چیست؟

تعمید روح القدس را می توانیم اینطور توضیح بدهیم که کار روح القدس است در وقت نجات که باعث اتحاد ایمانداران با مسیح و با ایمانداران دیگر در بدن مسیح می شود. در کتاب مقدس اول قرن‌تیاں ۱۲ : ۱۲-۱۳ مرکز بحث در مورد تعمید روح القدس است: “زیرا چنانکه بدن یکیست و اعضای متعدد دارد و تمامی اعضای بدن اگر چه بسیار است یکتا می باشد همچنین مسیح نیز می باشد. زیرا که جمیع ما بیکروح در یک بدن تعمید یافتیم خواه یهود خواه یونانی خواه غلام خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم” (۱ قرن‌تیاں ۱۲: ۱۳). در حالیکه رومیان ۶ : ۱-۴ هر چند به روح خدا اشاره نمی کند، اما موقعیت ایماندار را قبل از ایمان به خدا به زبانی مشابه اول قرن‌تیاں توضیح می دهد: “پس چه گوئیم؟ آیا در گناه بمانیم تا فیض افزون گردد؟ حاشا! مایانیکه از گناه مردیم چگونه دیگر در آن زیست کنیم؟ آیا نمی دانید که جمیع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم در موت او تعمید یافتیم؟ پس چونکه در موت او تعمید یافتیم با او دفن شدیم تا آنکه بهمین قسمیکه مسیح بجلال پدر از مردگان بر خاست ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم.”

حقایق زیر برای درک واقعی تعمید روح لازمند. اول، ۱ قرن‌تیاں ۱۲: ۱۳ واضحا می گوید که همه تعمید یافته اند، درست مثل اینکه همه از یک روح نوشانیده شده اند (سکونت روح القدس). دوم، در هیچ جای کتاب مقدس، به ایمانداران گفته نشده که با و یا در روح تعمید بگیرند و یا اینکه تعمید در روح القدس را بطلبید. این نشان می دهد که همه ایمانداران این تجربه را داشته اند. سوم، افسسیان ۴ : ۵ بنظر می آید اشاره به تعمید روح القدس است. اگر اینطور باشد، تعمید در روح برای همه ایمانداران است، درست مثل “یک ایمان” و “یک پدر”.

در نتیجه، تعمید روح القدس دو چیز انجام می دهد:

(۱) ما را به بدن مسیح وصل می کند،

(۲) شریک در مصلوب شدن مسیح را واقعی می کند.

در بدن او بودن یعنی با او در زندگی جدید قیام کردن (رومیان ۶ : ۴). ما باید از عطایای روحانی خود استفاده کنیم تا بدن بطور صحیح و مرتب همانطور که در ۱ قرن‌تیاں ۱۲ : ۱۳ می گوید کار کند. تعمید روح بعنوان پایه اتحاد کلیساست همانطور که در افسسیان ۴ : ۵ گفته شده است. از طریق تعمید روح القدس با مسیح در مرگ، دفن شدن، و قیامش شریک می شویم و این پایه جدایی ما از قدرت گناه را بنا می کند تا بتوانیم در زندگی جدید ادامه دهیم. (رومیان ۶ : ۱-۱۰ و کولسیان ۲ : ۱۲).

منبع: gotquestions